

րիշ ազահ մըն ալ ինքզինքը կախելու միտքը փոխեր է՝ տեսնելով որ չուանին համար շատ ստակ կ'ուզեն :

Ս երջապէս աս ախտը մարդս բնու-
թենէ դուրս կը հանէ ու կը վայրենացը-
նէ . թէ իրեն և թէ իր ընտանեաց
հանգստութիւնը կը կորսնցընէ : Սեբէ
մտքէ վեր բան է ազահին ունեցած
հոգն ու վախը իր ընչիցը վրայ . աշտա-
րակի մը ու բերդի մը պահապան ոչ ան
կէց աւելի հոգ ոչ անկէց աւելի վախ
կը կրէ : Վիշեր ատեն յանկարծ ար-
թըննայ, ծառան ալ կ'արթնցընէ թէ
դռները գոց են արդեօք . գոց են ալ ը-
սես , ինքը նորէն կ'երթայ նայելու որ
կղպած են թէ չէ : Տէր չէ ունեցածին ,
այլ գերի . իրեն համար չպահեր իր ու-
նեցածը , այլ ժառանգները ուրախացը-
նելու համար , որ շատ անգամ կը մըս-
խեն իր այնչափ հոգով ժողված հարըս-
տութիւնը : Սկիհանքի մէջ աշխատող
ներէն տարբերութիւն չունի . ինչպէս
անոնց հոգին կ'ելլէ՝ ուրիշներուն հա-
մար ոսկի փորելու ու հանելու , ասանկ
ալ ազահը կ'աշխատի կը քրտնի՝ գիշե-
րը քուն չունի , իրեն ժառանգներուն
հարստութիւն պատրաստելու համար :
Սկի բեռնաւորած գրաստ մը կը նմանի ,
ինք իր խոտէն ու գարիէն աւելի բան
մը չուտեր : Ս ինչ մեծ թշուառութի
է . թէ որ ազահը իր կամօքը յանձ չառ-
նէր աս պատիժը՝ ասկէց ծանր պատիժ
չէր կրնար ըլլալ իրեն :

Ազահին խաբուիլը աս է որ ոսկին ու արծա-
թը բարիք կը սեպէ . չհասկընար որ անոնք բա-
րեաց հասնելու միջոցներ են :

ԼԱՌՈՇՖՈՒՔՈՅ

Յած ու փցուն բնաւորութեան առաջին ա-
պացոյցը ազահութիւնն է :

ՓԻՒՅԻԶԻԿՕ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ՔԵԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

Ա .

ԼՂԳԱԿՈՒԷ ԿՈՒ ԼՂԻԷ ԿՈՒԷ ԿՈՒԷ ԿՈՒԷ
ԾՈՒԹԻՆԻ :

ԼՂԳԱԿՈՒ և ռամկական երգոց ճա-
շակներ ընծայելով ատեն ատեն օրա-
գրիս մէջ , իմացանք որ ինչպէս մեզի՝
այսպէս մերազնեայ ազգասիրաց ալ հա-
ճոյ են , և չենք դադարի երբեմն երբեմն
հրատարակել նոյնպիսի երգերը : Բայց
կ'ուզենք նաև մեր վսեմ հայկական
գրաբառ լեզուով գրուած նախնեաց ըն-
տիր բանաստեղծութեան կամ երգոց
ճաշակն ալ ընծայել . և կը յուսանք որ
հասկըցող սիրտ ու ականջ ունեցողնե-
րուն հաճոյ պիտի ըլլան աս գրուած
ները՝ որ կ'անուանենք Վնար Հայկա-
կան . վասն զի ինչ ախորժելի քան բա-
նաստեղծութի ու երգ , կամ ինչ անուշ
քան զհայրենիք և ազգային զրոյցը :

ԼՂԵ ԵՐԿՈՒ ԲԱՆՆ Է որ մեզի այսչափ
հաճոյ կ'ընէ՝ պարզապէս լՂԳԱԿՈՒ ԿԱՄ
ՌԱՄԿԱԿԱՆ ԸՍՈՒԱԾ ԵՐԳԵՐԸ . որոնք թէ-
պէտ և զուրկ ըլլան այն վսեմական և
գեղեցկաշար լեզուին գեղեցկութենէն ,
սակայն շատ հեղ քան զայն լեզուով
գրուածները ազգու և սիրելի կ'ըլլան .
վասն զի բանաստեղծութիւնը և զգաց-
մունքը լեզուին հետ կապուած չէ , կամ
գէթ այնչափ կապուած չէ , հապա զուր-
ցուած կերպին . իսկ զգացմունքը աւելի
նիւթին , և անոր՝ կարդացողին մերձա-
ւորութեանը հետ . անոր համար բա-
նաստեղծութիւնը կատարեալ է աս
յատկութիւններով՝ թէ և գնչուտ լե-
զուով գրուած ըլլայ . և մեր հրատա-
րակած քանի մը ռամկական երգերը աս
դիտմամբ՝ շատ վեր են Շ նորհալոյն
աննման քերթուածներուն շատէն . ան-
նման կ'ըսեմ՝ իր անխայթ քաղցրախօս
և հայկաբան ոճոյն համար , որով գե-